חוק להארכת תוקף של תקנות־שעת־חירום (החוקת תעודת זהות והצגתה), תשל״א-1971 •

 תקפן של תקנות־שעת־חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשל״א—1971י, בנוסח הארכת חוקף המפורש בתוספת לחוק זה, מוארך בזה עד יום ה׳ באדר א׳ תשל״ג (ז בפברואר 1973).

תוספת

הגדרות

.1 בתקנות אלה –

"תושב", "תעודת זהות", "פקיד רישום" – כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה מרשב". 1965

"חייל" – כמשמעותו בחוק השיפוס הצבאי, תשט"ו-1955

"ראש רשות מקומית", "קצין משטרה גכוה" – לרבות אדם שהוסמך על ידי אחד מהם בכתב לצורך תקנות אלה.

החזקת תעודת זהות והצגתה

- 2. (א) חושב שמלאו לו 17 שנה חייב לקבל מפקיד הרישום תעודת זהות, לשאת אוחה עמו תמיד ולהציגה בפני קצין משטרה גבוה, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידם כשיידרש לכך על ידיהם.
- - (1) כשהוא חבר הממשלה תעודת חבר הממשלה;
 - (2) כשהוא חבר הכנסת תעודת חבר הכנסת;
- (3) כשהוא שופט תעודת שופט הנושאת את התימת שר המשפטים ואת חצלומו של השופט:
- (4) כשהוא דיין תעודת דיין הנושאת את חתימת שר הדתות ואת תצלומו של הדייו:
- (5) כשהוא שוטר תעודת מינוי המעידה שהוא שוטר, הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות במשטרת ישראל:
- (6) כשהוא יוצא־צבא כמשמעותו בחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב] 4, או שהתייצב לרישום לפי חוק האמור תעודת חייל או תעודת התייצבות הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות בצבא־הגנה־לישראל.

תעודה של מי שאינו חושב

עונשיו

3. מי שאינו תושב ומלאו לו 17 שנה ישא עמו תעודה רשמית המעידה על זהותו והנושאת את תצלומו, והוא חייב להציגה לפי דרישה כאמור בתקנה 2(א).

4. העובר על תקנות 2 או 3, דינו -- קנס 500 לירות, ובלבד שלא יועמד אדם לדין על אי־הצגת תעודת זהות או תעודה כאמור בתקנה 3 אם תוך 48 שעות לאחר שנדרש לכך הוצגה

[•] נתקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשל"א (31 במרס 1971); הצעת החוק ודברי הסבר סורסמו בה"ח 933, תשל"א,

¹ ק״ת 2661, תשל״א, עמ׳ 2530.

² ס״ח תשכ״ה, עמ׳ 270.

³ ס״ח תשט״ו, עמ׳ 171.

⁴ ס״ח תשי״ם, עמ׳ 286.

לפני מי שדרש את הצגתה, או לפני שוטר בתחנת משטרה, ונקבעה זהותו של האדם על פיה; נקבעה זהותו כאמור יינתן לו על פי דרישתו אישור בכתב על כך בתחנת משטרה.

לתקנות אלה ייקרא ״תקנות־שעת־חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשל״א-.~1971

השם

תחלפת סעיף 11

גולדה מאיר יוסף בורג. ראש הממשלה שר הפנים

שניאור זלמן שזר נשיא המדינה

* 1971 רואי חשבון (תיקון), תשל״א–1971

בסעיף 2 (א) (6) לחוק רואי חשבון, תשט"ו-1955 (להלן – החוק העיקרי), בסופו מיקון סעיף 2 יכוא ״לאחר התייעצות בלשכת רואי חשבון בישראל״.

במקום סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:

11. (א) שר המשפטים רשאי, לאחר התייעצות במועצה וכלשכת הולמת את המקצוע רואי חשבון בישראל, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות -

- (1) דרך פעולתו של רואה חשבון, ובכגל זה דרך מתן חוות דעת, ותקנים לבקורת חשבונות ונוהלי בקורת:
- דברים, כנוסף על האמור בסעיף 10, שיש בהם משום התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע.
- (ב) הקווים המנחים שנקבעה לפי סעיף 13 (1) ו־(2) לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב] 2, רואים אותם גם כחובה שהוטלה בתקנות לפי סעיף קטן (ו) על רואה חשבון העוסק בבקורת גוף מבוקר כמשמעותו בחוק האמור, והוא חייב, לענין אותו עיסוק, למלא אחריהם בנוסף לחובות שהוטלו עליו בתקנות האמורות...
- (ג) רואה חשבון שפעל בניגוד לתקנות שנקבעו לפי סעיף קטן (א) או בניגוד לקווים המנחים כאמור בסעיף קטן (ב) יאשם בהתנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע.
- (ד) אין בתקנות שהותקנו לפי סעיף זה כדי למעט מחובותיו ומאחריותו של רואה חשבון לפי כל דין אחר."

יעקב ש׳ שפירא גולדה מאיר שר המשפטים ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר נשיא המדינה

• נתקבל בכנסת ביום הי בניסן תשל"א (31 במרס 1971); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 894, תש"ל,

1 ס״ח תשט״ר, עמ׳ 26.

2 ס"ח תשי"ח, עמ' 92.

סמר החוקים 622, י"ב בניסן חשל"א, 7.4.1971